

Sygn. akt XXIII Ga 693/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bolesław Wadowski
Sędziowie:	SO Małgorzata Siemianowicz – Orlik SO Alicja Dziekańska (spr.)
Protokolant:	Prot. sąd. Rafał Artymiuk

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. A.

przeciwko M. S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 19 lutego 2016 r., sygn. akt XVII GC 4292/15

- zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1 oraz 3 i w pkt 1 powództwo oddala, a w pkt 3 ustala, że J. A. ponosi koszty procesu w całości, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w Warszawie,
- ustala, że J. A. ponosi koszty postępowania apelacyjnego w całości, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w W..

SSO Małgorzata Siemianowicz - Orlik	SSO Bolesław Wadowski	SSO Alicja Dziekańska
--	-----------------------	-----------------------

Sygn. akt XXIII Ga 693/16

UZASADNIENIE

Powódka J. A. wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z Warszawy z dnia 13 listopada 1998r. wydanego w sprawie o sygn. akt XIII Ng 1403/98, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko powódce, jako małżonkowi dłużnika, z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską. W pozwie powódka wniosła też o przyznanie na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka podniosła, iż : (1) roszczenie przysługujące pozwanemu wobec jej małżonka uległo przedawnieniu z dniem 13 listopada 2008r.; (2) pomiędzy nią, a R. A. ustanowiona została rozdzielność majątkową z dniem 8 czerwca 1998r.; (3) strony nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego i pozostają w faktycznej separacji od 20 lat, mimo zamieszkiwania w jednym lokalu i ponoszenia przez nią, emerytkę, wszelkich kosztów utrzymania domu; (4) niepozbawienie wykonalności ww. tytułu wykonawczego byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania na jego rzecz. Wskazał, że w toku niniejszego postępowania Sąd może jedynie badać czy wierzytelność stwierdzona nakazem zapłaty z dnia 13 listopada 1998 r. wydanym w sprawie o sygn. XIII Ng 1403/98 istnieje. Pozwany podniósł też, że nie doszło do przedawnienia roszczenia z uwagi na fakt, że bieg przedawnienia zaczyna się od daty uprawomocnienia się orzeczenia, a nie jego wydania, a dodatkowo w niniejszym stanie faktycznym bieg przedawnienia ulegał kilkukrotnemu przerwaniu i zawieszeniu. Ponadto pozwany wskazał, że okoliczność ustanowienia rozdzielności majątkowej w niniejszym stanie faktycznym nie ma znaczenia. Pozwany nie podzielał także argumentacji powódki co do mającego mieć miejsce naruszenia zasad współżycia społecznego.

Wyrokiem z dnia 19 lutego 2016r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w pkt.1 pozbawił wykonalność w stosunku do J. A. tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 13 listopada 1998 r., sygn. akt XIII NG 1403/98, któremu postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 czerwca 2012 r., sygn. akt VIII GCo 383/12 została nadana klauzula wykonalności na rzecz M. S. oraz postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. akt VIII GCo 1897/13 została nadana klauzula wykonalności także przeciwko J. A. – małżonce dłużnika R. A., z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową - w części dotyczącej odsetek ustawowych za okres od dnia 7 kwietnia 1999 r. do dnia 30 maja 2009 r. W pkt.2 Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, zaś w pkt.3 zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 54,73 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy wyrok został wydany na podstawie następujących ustaleń i rozważań Sądu Rejonowego :

W dniu 8 czerwca 1998r. Sąd Rejonowy w Legionowie w sprawie o sygn. akt III RC 174/98 wydał wyrok na mocy którego z dniem 8 czerwca 1998r. zniósł wspólność majątkową małżeńską między J. A. a R. A.. Wyrok uprawomocnił się w dniu 30 czerwca 1998r.

W dniu 13 listopada 1998r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy wydał w sprawie o sygn. akt XIII NG 1403/98 nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał R. A., aby zapłacił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 4.716,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami. a nadto kwotę 594,33 zł tytułem kosztów procesu. Sąd Rejonowy ustalił, że powyższe orzeczenie uzyskało cechę prawomocności najpóźniej z dniem 6 kwietnia 1999 r.

Na podstawie ww. tytułu wykonawczego zostało wszczęte przez pierwotnego wierzyciela postępowanie egzekucyjne, które prowadzone było przez komornika pod sygn. akt Km 1334/02 jeszcze w dniu 16 grudnia 2002 r. Pierwotny wierzyciel wszczął też postępowanie egzekucyjne, które prowadzone było przez komornika pod sygn. akt Km 781/04 jeszcze w dniu 24 maja 2004 r.

Następnie Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 31 maja 2012 r. M. S. złożył wniosek o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w sprawie o sygn. akt XIII Ng 1403/98 na podstawie art. 788 k.p.c. i postanowieniem z dnia 19 czerwca 2012r. Sąd Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie w sprawie

o sygn. akt VIII GCo 383/12 nadał klauzulę wykonalności temu nakazowi na rzecz M. S. jako następcy prawnemu pierwotnego wierzyciela.

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego M. S. wszczął postępowanie egzekucyjne, które prowadzone było początkowo przez komornika pod sygn. akt KM 2153/12, a następnie pod sygn. akt KM 142358/12 co najmniej w okresie pomiędzy 5 października 2012 r., a 23 listopada 2012 r.

M. S. złożył następnie wniosek o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 13 listopada 1998r. przeciwko małżonce dłużnika J. A. i postanowieniem z dnia 5 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W., w sprawie o sygn. akt VIII GCo 1897/13 uwzględnił ten wniosek, ograniczając odpowiedzialność małżonki dłużnika do majątku objętego wspólnością majątkową. J. A. brała udział w toku tego postępowania i podnosiła tam okoliczności związane z orzeczeniem rozdzielenia majątkowej pomiędzy małżonkami, a także okoliczności dotyczące sytuacji życiowej powódki, braku przyczynienia się jej męża do powstania majątku, w tym fakt istnienia pomiędzy małżonkami faktycznej separacji.

Na podstawie uzyskanego postanowienia z dnia 5 listopada 2013 r. M. S. wszczął egzekucję także przeciwko małżonce dłużnika – J. A., które to postępowanie toczy się pod sygn. akt Km 1932/13.

Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie. Na wstępie wskazał, iż nie było spornym to, że w dniu 13 listopada 1998r. został wydany w stosunku do małżonka powódki nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, jak i to, że orzeczeniu temu została nadana klauzula wykonalności zarówno na rzecz pozwanego w niniejszym sporze jak i przeciwko powódce będącej małżonką dłużnika. Niespornym był również fakt, że pozwany wszczął i prowadzi przeciwko powódce egzekucję.

Sąd Rejonowy wskazał, iż powódka swoje powództwo opozycyjne opierała na zarzutach przedawnienia dochodzonych roszczeń, ustanowienia rozdzielenia majątkowej pomiędzy nią a jej małżonkiem na podstawie art. 41 §3 k.r.o. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 17 czerwca 2004r. o zmianie ustawy kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1691) i dotyczących stopnia przyczynienia się małżonka dłużnika do powstania majątku wspólnego.

Podstawą prawną dochodzonego pozwem roszczenia był w ocenie Sądu Rejonowego art. 840 §1 pkt.2 i 3 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji, gdyż wierzytelności pozwanego powstały przed dniem 20 stycznia 2005r. Jednocześnie Sąd Rejonowy wskazał, że do oceny odpowiedzialności małżonków za takie zobowiązania należało stosować dotychczasowe przepisy k.r.o. i k.p.c. (vide: Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2008r., III CZP 77/08) które stanowią, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo jego ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Tym samym Sąd Rejonowy przyjął, iż małżonek przeciwko któremu została nadana klauzula wykonalności w trybie art. 787 k.p.c. może oprzeć powództwo opozycyjne zarówno na podstawie art. 840 §1 pkt.3 jak i na podstawach z pkt.1 i 2 tegoż przepisu.

Odnosząc się do postawionych przez powódkę zarzutów Sąd Rejonowy w swym uzasadnieniu wywiódł, iż okoliczność ustanowienia rozdzielenia majątkowej pomiędzy małżonkami z datą 8 czerwca 1998r., tj. datą poprzedzającą powstanie tytułu egzekucyjnego nie mogła stanowić usprawiedliwionej podstawy do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności wskazując, iż przedmiotowa okoliczność podlega badaniu w postępowaniu przy nadawaniu klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika, a nie w toku niniejszego postępowania.

W kwestii zarzutu z art. 41 §3 k.r.o. w zw. z art. 787 §2 k.p.c. w brzmieniu z sprzed zmian Sąd Rejonowy wskazał zatem, że okoliczność ograniczenia lub wyłączenia możliwości zaspokojenia przez wierzyciela z majątku wspólnego analogicznie jak wyżej, mogła podlegać badaniu jedynie w ramach postępowania o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika, a nie w niniejszym procesie, a tym samym Sąd Rejonowy nie był władny do ponownej

oceny tych samych okoliczności. Jednocześnie Sąd Rejonowy wskazał, że powyższe okoliczności powódka podnosiła w toku postępowania klauzulowego, co wynikało z treści pisma z dnia 15 października 2013r.

Odnośnie zarzutu przedawnienia podniesionego przez powódkę Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia tego rodzaju roszczeń był krótszy. Bieg terminu przedawnienia biegnie też jednolicie zarówno w stosunku do małżonka będącego dłużnikiem osobistym jak i w stosunku do małżonka nie będącego dłużnikiem osobistym, a ponoszącego odpowiedzialność za cudzy dług z przedmiotów objętych wspólnością. W konsekwencji termin przedawnienia roszczeń w takiej sytuacji biegnie jednolicie i zostaje przerwany także przez czynności podejmowane w stosunku do dłużnika osobistego.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy uznał, że nie mogły ulec przedawnieniu roszczenia o zapłatę kwoty głównej jak i odsetek wymagalnych w dacie uprawomocnienia się nakazu zapłaty, albowiem termin ich przedawnienia wynosi lat dziesięć i termin ten nie upłynął, gdyż był przerywany przez czynności skierowane przeciwko dłużnikowi R. A., a następnie także przez czynności podejmowane przeciwko powódce.

Co do ustalenia daty prawomocności nakazu zapłaty z dnia 13 listopada 1998r. Sąd Rejonowy przyjął datę 6 kwietnia 1999r., tj. dzień nadania ww. orzeczeniu klauzuli wykonalności.

Sąd Rejonowy wskazał następnie, że w przedmiotowej sprawie po nadaniu klauzuli wykonalności było wszczynane i toczyło się postępowanie egzekucyjne w stosunku do dłużnika R. A., co miało miejsce w roku 2002, następnie w 2004, a później w roku 2012 pozwany wystąpił z wnioskiem z art. 788 k.p.c. jak i wszczął egzekucję przeciwko dłużnikowi. Wszystkie te czynności przerywały zdaniem Sądu Rejonowego bieg przedawnienia stosownie do art. 123 k.p.c., a po każdym przerwaniu bieg przedawnienia rozpoczynał bieg na nowo. Sąd Rejonowy przyjął zatem, że dziesięcioletni termin przedawnienia roszczenia o zapłatę kwoty głównej jak i świadczenia o odsetki za opóźnienie wymagalnego w dacie uprawomocnienia się nakazu zapłaty (tj. 6 kwietnia 1999 r.) nie uległ przedawnieniu, skoro pomiędzy rokiem 1999, a poszczególnymi czynnościami z roku 2002, 2004 a następnie 2012 roku nie upłynął okres lat 10.

Sąd Rejonowy ocenił też kwestię przedawnienia stwierdzonego nakazem zapłaty roszczenia o odsetki za opóźnienie należne i wymagalne po dniu uprawomocnienia się tego orzeczenia wskazując, że w tym zakresie ustawodawca przewidział krótszy, trzyletni termin ich przedawnienia (vide: wyrok SN z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. akt I CSK 197/13), przedawnieniu trzyletniemu z art. 118 k.c. mogły więc ulec jedynie te odsetki ustawowe, które powstawały po dniu uprawomocnienia się nakazu zapłaty wydanego w sprawie XIII NG 1403/98. Sąd Rejonowy zważył, że roszczenie o odsetki staje się wymagalne oddzielnie za każdy dzień opóźnienia i w związku z tym przedawnia się osobno za każdy dzień opóźnienia (vide: uchwała SN z dnia 5 kwietnia 1991 roku, sygn. akt III CZP 21/91).

Sąd Rejonowy wskazał, że pierwsze czynności przerywające bieg przedawnienia podejmowane były jeszcze przez pierwotnego wierzyciela i miały miejsce w roku 2002 oraz 2004, kiedy to toczyły się bowiem dwa postępowania egzekucyjne w sprawach Km 1334/02 i Km 781/04, przy tym drugie postępowanie egzekucyjne toczyło się jeszcze w dniu 24 maja 2004r. Kolejną czynnością przerywającą bieg przedawnienia było dopiero złożenie w dniu 31 maja 2012r. przez pozwanego wniosku o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 k.p.c.

W tej sytuacji Sąd Rejonowy uznał za zasadny zarzut przedawnienia roszczenia jedynie w stosunku do odsetek ustawowych za okres od dnia 7 kwietnia 1999r. (dzień następny po dniu uprawomocnienia się nakazu zapłaty) do dnia 30 maja 2009r. (poprzedzającego złożenie wniosku z art. 788k.p.c.) i w tym zakresie uwzględnił powództwo.

Sąd Rejonowy przyjął tu w szczególności, że to na pozwanym w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu zgodnie z art. 6 k.c., że w okresie pomiędzy dniem 24 maja 2004 r., a dniem 31 maja 2009 r. bieg przedawnienia podlegał dalszemu przerwaniu np. na skutek wszczęcia kolejnego postępowania egzekucyjnego. Sąd Rejonowy w swym uzasadnieniu zaznaczył, że „trudno jest przy tym przyjmować i jest to także sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, aby postępowanie Km 781/04 toczyło się tak długo tj. do 31 maja 2009 r., skoro jak należy przyjmować nie okazało się ono skuteczne (a pierwsze postępowanie toczyło się maksymalnie dwa lata od 2002 do 2004 r.).”

Sąd Rejonowy zaznaczył, że nie uległy przy tym przedawnieniu dalsze odsetki za opóźnienie powstałe po dniu 30 maja 2009r., gdyż w dniu 31 maja 2012r. pozwany złożył wniosek nadanie klauzuli w trybie art. 788 k.p.c., następnie w tym samym roku wszczął egzekucji przeciwko R. A., zaś w roku 2013 wszczął postępowanie o nadanie klauzuli przeciwko powódce – małżonkowi dłużnika i wszczął w tym samym roku przeciwko niej egzekucję. To postępowanie nadal nie zostało zakończone, a tym samym przedawnienie stosownie do art. 124 § 2 k.c. nie biegnie.

Z tych też względów Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie, co prowadziło do konieczności pozbawienia wykonalności przedmiotowego nakazu zapłaty, w stosunku do J. A., w części dotyczącej odsetek ustawowych za okres od dnia 7 kwietnia 1999 r. do dnia 30 maja 2009 r., a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł stosownie do art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą ich stosunkowego rozdzielania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany zaskarżając przedmiotowy wyrok w części, tj. co do pkt. 1 i 3. Zaskarżonemu wyrokowi apelujący zarzucił naruszenie:

1. art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. oraz art. 117 §2 k.c. poprzez przyjęcie, iż to na pozwanym w procesie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności z uwagi na przedawnienie zobowiązań powoda stwierdzonych tytułem ciąży ciężar dowodowy w zakresie wykazania, iż nigdy nie doszło do przedawnienia przysługujących mu roszczeń, a nie, że to na powodzie spoczywa ciężar dowodowy wykazania, iż doszło do przedawnienia roszczeń pozwanego i przysługuje mu w związku z tym prawo do uchylenia się od zaspokojenia tych roszczeń, a zatem nie mogą one być od niego egzekwowane,

2. art. 233 §1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów wskutek nieuwzględnienia wszystkich okoliczności sprawy i wyciągnięcia nie dających się logicznie uzasadnić i sprzecznych z doświadczeniem życiowym wniosków, a w konsekwencji ustalenie, że postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Legionowie pod sygn. akt KM 781/04 zakończyło się najpóźniej w dniu 31 grudnia 2006r., a roszczenia pozwanego o zapłatę odsetek za opóźnienie za okres od dnia 7 kwietnia 1999r. do dnia 30 maja 2009r. uległo przedawnieniu,

3. art. 233 §1 k.p.c. i art. 117 §2 k.c. poprzez ustalenie, iż powódce w niniejszej sprawie kiedykolwiek przysługiwało uprawnienie do uchylenia się choćby w części od zaspokojenia roszczenia pozwanego stwierdzonego tytułem wykonawczym w postaci prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla m.st Warszawy w Warszawie z dnia 13 listopada 1998r. (sygn. akt XIII Ng 1403/98), któremu postanowieniami sądu Rejonowego dla m.st Warszawy Warszawie z dnia 9 czerwca 2012r. (sygn. akt VIII GCo 383/12) i z dnia 5 listopada 2013r. (sygn. akt VIII GCo 1897/13) została nadana klauzula wykonalności na rzecz pozwanego przeciwko powódce i R. A.;

4. art. 124 §2 k.c. w zw. z art. 233 §1 k.p.c. poprzez pominięcie w toku dokonywania ustaleń faktycznych okoliczności, iż bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu na czas trwania postępowania egzekucyjnego i w efekcie wadliwe ustalenie, iż doszło do przedawnienia roszczenia o zapłatę odsetek za opóźnienie za okres od dnia 7 kwietnia 1999r. do dnia 30 maja 2009r., pomimo nieprzeprowadzenia żadnego dowodu na okoliczność, czy i kiedy zakończyło się postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Legionowie pod sygn.. akt KM 781/04 na rzecz pierwotnego wierzyciela,

5. art. 840 §1 pkt. 2 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż ma on zastosowanie w niniejszej sprawie, pomimo tego, iż powodem jest małżonek dłużnika, a nie sam dłużnik.

W oparciu o powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę wyroku Sądu Rejonowego dla m.st Warszawy w Warszawie z dnia 19 lutego 2016r. w zaskarżonej części i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne z wyjątkiem tych, które odnosiły się do ustalenia, że to na pozwanym spoczywał ciężar dowodu dotyczący przerwania biegu przedawnienia roszczenia z art. 840 k.p.c. tj. ciężar dowodu, że w okresie od dnia 24 maja 2004r. do 31 maja 2009r. bieg przedawnienia podlegał dalszemu przerwaniu, gdyż w ocenie Sądu Rejonowego „trudno jest (...) przyjmować i jest to także sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, aby postępowanie Km 781/04 toczyło się tak długo, tj. do 31 maja 2009 r., skoro jak należy przyjmować nie okazało się ono skuteczne”.

Wskazać tu też należało, iż w istocie ustalenia stanu faktycznego dotyczące mających miejsce zdarzeń i ich dat ustalonych przez Sąd Rejonowy na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów, w tym w postaci orzeczeń Sądów oraz wydanych w toku postępowania egzekucyjnego przez Komorników – nie były sporne, a spór wywodził się z oceny zasadności stanowisk i zarzutów stron sporu.

Na wstępie wskazać należy, iż w ocenie Sądu Okręgowego zgodnie z przepisem art. 840 §1 pkt 3 k.p.c. to powódka winna była udowodnić, że egzekwowane świadczenia wierzycielowi się nie należą. Istotnym jest tu bowiem zawarte w tymże przepisie sformułowanie: „dłużnik może (...) żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności (...), jeżeli (...) wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się”. Zgodnie z literalnym brzmieniem tego przepisu wykazanie przesłanek zasadności powództwa ciążyło zatem na powódce. Przesłanka „wykazania” zostanie bowiem spełniona, gdy podmiot obowiązany do takiego „wykazania” przedstawi zgodnie z zasadą zawartą w przepisie art. 6 k.c. i art. 232k.p.c. dowody na okoliczność zasadności jego twierdzeń i żądań i nie było zatem wystarczającym samo powołanie się na przedawnienie, a należało udowodnić okoliczności stanowiące o tym, że takie przedawnienie miało miejsce. Skoro zaś o przedmiotowym przedawnieniu decydowało m.in. umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 781/04 i jego tok stanowiący o zawieszeniu biegu przedawnienia – to powódka winna była zatem udowodnić, iż pozwany nie przerwał skutecznie biegu przedawnienia roszczenia i tym samym wywód Sądu Rejonowego co do ciężaru dowodu należało uznać za błędny. Za błędne uznać zatem też należało, w ocenie Sądu Okręgowego, wywiedzenie przedawnienia nie w oparciu o dowody stanowiące o dacie umorzenia/zakończenia postępowania egzekucyjnego, ale w oparciu o przekonanie Sądu Rejonowego, iż to postępowanie egzekucyjne nie mogło toczyć się dłużej, niż dwa lata.

Jednocześnie wskazać należało, co słusznie zarzucił apelujący podnosząc naruszenie art. 233 §1 k.p.c., że podstawy ustalenia faktu upływu terminu przedawnienia roszczenia pozwanego nie mogą stanowić zasady doświadczenia życiowego Sądu Rejonowego (tu – wywód, iż postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 781/04 nie mogło toczyć się dłużej, niż dwa lata i aż do 31 maja 2009r.). W istocie na tym tylko wywodzie Sąd Rejonowy oparł też swój wniosek skutkujący częściowym uwzględnieniem powództwa. W ocenie Sądu Okręgowego ww. ustalenia Sądu Rejonowego winny być zaś poczynione na podstawie dowodów, w tym z dokumentów, a w szczególności na podstawie dowodów pochodzących z akt postępowania egzekucyjnego, z których wynikałaby data zakończenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 781/04. Dowody takie zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu o którym mowa w art. 840 §1 pkt 3 k.p.c. winna natomiast zaoferować powódka, czego jednak nie uczyniła, nie wywodząc też żadnych przyczyn, które uniemożliwiły przedstawienie takich dowodów. Na marginesie wskazać należało, że o ile w aktach niniejszej sprawy znajduje się dowód z dokumentu stanowiący, że w dniu 24 maja 2004r. były podejmowane czynności w przedmiotowym postępowaniu egzekucyjnym, to pismo to nie może jednocześnie stanowić dowodu na okoliczność daty zakończenia tego postępowania. Być może przedmiotowe postępowanie egzekucyjne uległo zakończeniu w 2004r. ale mogło toczyć się jeszcze przez kolejne lata ze skutkiem zawieszenia biegu terminu przedawnienia. W ocenie Sądu Okręgowego podkreślić należało, że o ile tak długi tok postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 781/04 nie był w ocenie Sądu Rejonowego prawdopodobny, to obowiązkiem powódki poprzez zawnioskowanie stosownych dowodów z dokumentów było udowodnienie okoliczności z których wywodziła korzystne dla siebie skutki prawne, tj. udowodnienie samego faktu jak i okresu nastąpienia przedawnienia roszczeń pozwanego w zakresie odsetek.

Skoro zatem przepis art.840 §1 pkt 3 k.p.c. stanowi o obowiązku udowodnienia, co nie miało miejsca, zarzuty apelacyjne naruszenia art. 6 k.c. i art. 840 §1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 233 §1 k.p.c. okazały się zasadne i doprowadziły

do zmiany orzeczenia na podstawie art. 386 §1 k.p.c. poprzez oddalenie uwzględnionego przez Sąd Rejonowy w pkt 1. wyroku powództwa jako nieudowodnionego.

Wobec zmiany zaskarżonego wyroku, zmianie podlegało również orzeczenie o kosztach procesu za I instancję. W okolicznościach niniejszej sprawy, to powódkę należało uznać za stronę przegrywającą sprawę w całości w związku z powyższym na podstawie art. 98 k.p.c jest ona obowiązana ponieść koszty procesu za I instancję w całości. Wobec uwzględnienia apelacji, o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł również na podstawie art. 98 k.p.c. uznając, iż powódka jest obowiązana ponieść koszty postępowania apelacyjnego w całości. Jednocześnie na podstawie art. 108 §1 k.p.c. Sąd Okręgowy rozstrzygając jedynie o zasadach poniesienia przez strony kosztów procesu, pozostawił ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w Warszawie.

SSO Małgorzata Siemianowicz- Orlik SSO Bolesław Wadowski SSO Alicja Dziekańska